

Belém (Brazília)

1980 június 2, kedd reggel

Gizikém!

Megtörtént megint a nagy ugrás: több ezer km. keletre, 2500 m magosból a tengerszintre, a hidegből a forráságba, a száraz levegőből a nyirkosságba. Bizonyára nem kis megterhelés a szervezetnek. Egyelőre jól bírom, bár kellemesnek igazán nem találom ezt a klímát!

De nézzük sorjában, mi történt utolsó levelem óta.

Vasárnap délelőtt még tartottunk egy előadást a „népnek”. Rövidített műsort a hegy oldalában épített szabadtéri színpadon. Rengetegen voltak. A hely is nagyon szép, rálátással a városra, a technikai megoldások is jók voltak. Volt öltöző, stb. És igen jó siker.

Aztán csomagolás, némi evés, és indulás a repülőtérre. Megint egy csomó űrlapot kellett kitölteni. - Itt minden repülés egy valóságos adminisztrációs herce-hurca - de legalább eltelt vele az idő. Nagy kár volt, hogy már sötétben indultunk, és az egész utat a dzsungel és az Amazonas fölött éjjel tettük meg! Manaosban leszálltunk, vártunk pár órát - óránkat 1 órával előre igazítottuk: megint közelebb haza! - aztán tovább. Reggel valamivel napfelkelte előtt értünk ide Belémbe. Megcsapott a már említett trópus. Itt újra óraigazítás: már csak 5 óra a differencia!!

És vártak a Brazíliába küldött levelek. Nagy levélosztás volt a reptéren. Én megint nem kaptam!

7 óra körül értünk a szállóba. Elhelyezkedés után lementem reggelizni, még 8 óra előtt. Dzsús, gyümölcs, kávé, tej, sonka, sajt, vaj, méz, kenyér, kalács, stb. Igazán kiadós és kellemes. Reggeli után lefeküdtem aludni, s az átalvatlan éjszakát megpróbáltam behozni délután 4-ig. S mert a repülőn állandóan ettünk, az evéshez sem volt semmi kedvem. Úgy 5 óra tájban Attila felhívott, lementem a hallba, pénzt váltottam. Aztán elmentünk kettesben sétálni, megnézni a szálloda környékét. Afféle régi Kispest, semmi érdekes, hamar visszajöttünk. Akkor indult egy kis csoport az Amazonához, csatlakoztunk. Hosszú sétával jutottunk el a városon keresztül a vízpartra. Éppen naplemente volt, szép fényképeket sikerült csinálni a rakparton. Naplemente után szinte azonnal

besötétedett, hazajöttünk. Útközben egy supermarketben vettem 3 doboz sört, meg egy zsilettet pengékkel, mert az állandóan nedves képetem nem bírom megborotválni. Otthon aztán jól bevacsoráztam, besöröztem, s 10 órakor kikapcsoltam a kegyetlenül zúgó kondicionáló berendezést, és álomba zuhantam. Reggel 9-ig aludtam, megint úgy, mint akit baltával leütöttek,

Délután 1 óra

Míg a kávévizem felforr - 110 volt - és utána az ebédem is melegszik, megint írok egy darabot.

10 után reggeliztem, aztán beáztattam a mosnivalót. Erősen fogy a mosóporom, de remélem az út végéig kitart. Aztán ledőltem olvasni - Attilától kaptam egy krimi - de azonnal elaludtam, s csak most ébredtem. Mire minden dolgomat elvégzem, már indulhatok is a színházba: $\frac{1}{4}$ 5-kor, ma 2 előadás lesz a Teatro la Paz-ban (Békeszínház? Fura név.)

Teatro la Paz - Brazília, Belém

Du. $\frac{1}{2}$ 4

Tegnapelőtt éjjel, vagy inkább tegnap hajnalban beszélünk telefonon. Mielőtt az előadásra mentünk, Attilával együtt rendeltünk tetszár-kapcsolást, ami aránylag olcsó, én éjfél utánra, ő $\frac{1}{2}$ 1-re. Ez otthon 7 óra, illetve $\frac{1}{2}$ 8, de számítottunk a késésre is, így nem is olyan vasárnap-hajnali a zavarás. Úgy $\frac{1}{2}$ 1 felé már nagyon álmos voltam, alig bírtam nyitva tartani a szememet. Attila, aki a szomszéd szobában lakott, ekkor megsürgette, de mondták a portán, hogy nehezen jön be Európa. Végre $\frac{1}{2}$ 2-kor csöngött a telefon, és azonnal a Te hangodat hallottam. Nem is akartam először hinni a fülemnek,

hogy máris - később megtudtam, hogy a portán már beszéltél Pálfi Lacival - de azonnal kezdtem nézni az odakészített órám az időt. Rettenetesen bosszantó volt, hogy 1 perc és 7 másodpercnél bementék spanyolul, hogy letelt a megrendelt 3 perc! Így csak a legfontosabbokról esett szó, beszélgetni nem volt mód, pedig milyen jól esett volna!

A beszélgetés rövidségéért az sem vigasztalt - valószínűleg rájöttek a tévedésre, s csak 15 \$-t számoltak. Most már egy ideig nyugodtabb leszek, csak a leveledet várom nagyon!!!

3. szerda reggel

Tegnap megvolt a bemutatkozás. Igazán szép, nagy, háromemeletes, még a múlt században épült színház. Délután jó ház volt, este fele. A Kórus sikerével elégedett voltam, de általában egész mérsékelt volt a siker. A nézőtér és a színpad kondicionált, így kellemesen hűvös volt, de az öltözőkben puhára lehetett párolódni.

Ma még egy előadás, s holnap megyünk tovább valami olyan városba, ami nem is szerepelt a tervben, s nekem a város neve sem ismerős. Mondták ugyan egyszer, de elfelejtettem. Brazíliába, a fővárosba nem megyünk. Kár. Az út végéig a program még mindig kialakulatlan!

Most 10 óra múlt, reggeli után vagyok. Bőséges és jó, főleg a kávé ízlik kaláccsal és croissantal. (Emlékszel, az a francia hájas kifli.) A városnézés kettőkor lesz. A legnagyobb melegben! Elmegyek, biztos lesz valami érdekesség. De erről már csak következő levelemben számolok be, ez hadd menjen el a délelőtti postával.

Sokat gondolok mindnyájatokra, csókollak

Miklós